

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Nds/23/2012
Identifikačné číslo spisu: 8110217528
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2012
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Baricová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2012:8110217528.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne S., bytom L. zastúpenej JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátom so sídlom Slovenská 69, Prešov, proti žalovanému Obvodnému úradu Prešov, so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, v konaní označenom ako „určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru“ na základe písomného potvrdenia žalovaného, č. p. 1/2010/05142 z 23. apríla 2010, vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3S/84/2012, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Prešove s postúpením veci n i e j e d ô v o d n ý .

Odôvodnenie

Žalobkyňa podala dňa 15.07.2010 na Okresný súd Prešov žalobu, ktorou sa domáhala „určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona deklarovaného písomným potvrdením žalovaného o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. p. 1/2010/05142 z 23.04.2010 a určenia, že jej štátnozamestnanecký pomer naďalej trvá; zároveň sa domáhala náhrady funkčného platu vo výške 1.035,98 eura mesačne od 24.04.2010 do opätovného zaradenia do štátnej služby so zákonným úrokom z omeškania ako aj náhrady trov konania. Vec bola zapísaná pod sp. zn. 20C/144/2010.

Okresný súd Prešov po zadovážení listinných dôkazov, vyjadrenia žalovaného a vyjadrenia žalobkyne k tomuto vyjadreniu nariadil vo veci ústne pojednávanie na deň 18.11.2010 na ktorom vypočul žalobkyňu a po prednese žalovaného pojednávanie odročil na 03.02.2011 za účelom doplnenia dokazovania. Toto pojednávanie bolo odročené na 05.04.2011 opätovne účelom doplnenia dokazovania. Pojednávanie nariadené na deň 05.04.2011, na ktorom žalovaný namietol preklúziu, nakoľko ide o lehotu dvoch mesiacov s tým, že žalobkyňa sa mohla v tejto lehote domáhať zrušenia rozhodnutia na Krajskom súde v Prešove pre nezákonnosť. Pojednávanie bolo odročené na 26.05.2011 a ďalej na neurčito s tým, že spis bude postúpený Krajskému súdu v Prešove.

Dňa 09.08.2011 Okresný súd Prešov predložil spis na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove na

rozhodnutie podľa § 104a Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) na rozhodnutie o vecnej príslušnosti.

Krajský súd v Prešove namiesto toho, aby rozhodol o vecnej príslušnosti, prípisom z 30.11.2011 pod sp. zn. 7NcC 12/2011 predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s tým, že nesúhlasí s postúpením veci podľa ustanovenia § 104a OSP, pretože predmetom sporu nie je ani rozhodovanie o žalobe proti rozhodnutiu správneho orgánu alebo rozhodovanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu, kde by v súlade s § 244 a nasl. OSP bola daná vecná príslušnosť krajského súdu. Mal za to, že na prejednanie veci je príslušný Okresný súd Prešov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prípisom sp. zn. 4Ndc 36/2011 z 20.12.2011 vrátil vec Krajskému súdu v Prešove ako predčasne predložený s dôrazom na to, že v správnom súdnictve neprichádza do úvahy postúpenie veci bez vydania rozhodnutia (§ 250d ods. 2 OSP), v ktorom súd podrobne vysvetlí dôvody, pre ktoré sa domnieva, že nie je vecne príslušný na prejednanie veci.

Po vrátení spisu Okresnému súdu Prešov tento uznesením z 10.04.2012, č. k. 20C/144/2010-85 postúpil vec v časti určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru Krajskému súdu v Prešove ako súdu vecne a miestne príslušnému citujúc ustanovenia § 244 ods. 1, 2, a 3, § 247 ods. 1, § 246 ods. 1, § 246a ods. 1 a § 250d ods. 2 OSP majúc za to, že žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala preskúmania rozhodnutia správneho orgánu v konaní podľa druhej hlavy OSP.

Toto rozhodnutie napadla v zákonnej lehote podaným odvolaním žalobkyňa majúc za to, že argumentácia súdu, že bolo vydané rozhodnutie, ktoré je preskúmateľné súdom nie je odôvodnená. Zotrvála na tom, že sa domáha určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a určenia, že je štátnozamestnanecký pomer trvá.

Krajský súd v Prešove uznesením z 03.10.2012, č. k. 3CoPr 16/2012-100 uznesenie Okresného súdu Prešov potvrdil, keď mal z obsahu spisu za nepochybné, že žalobkyňa sa predmetnou žalobou domáha určenia, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne na základe zákona deklarované písomným potvrdením o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. p. 1/2010/05-142 z 23.04.2010 je neplatné a štátnozamestnanecký pomer žalobkyne so žalovaným naďalej trvá a že ďalej domáha zaplata náhrady funkčného platu vo výške 1.035,98 eura mesačne od 24.04.2010 do opätovného zaradenia do štátnej služby s príslušenstvom. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1S/78/2008 bolo zrušené rozhodnutie žalovaného Obvodného úradu Prešov č. Odv. 1SU/2008 zo dňa 06.11.2008 v spojení s rozhodnutím č. 45/2008 zo dňa 25.08.2008, ktorým bol ukončený štátnozamestnanecký pomer so žalobkyňou a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 31.03.2010 sp. zn. 2Sžo/360/2009. Z uvedeného vyplýva, že správne konanie, predmetom ktorého je skončenie štátnozamestnaneckého pomeru nebolo doposiaľ právoplatne skončené (vec bola vrátená správne orgánu na ďalšie konanie, v ktorom mal pokračovať). Keďže takéto konanie je potrebné chápať ako jeden celok (až do jeho právoplatného skončenia), potom „Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona“ zo dňa 23.04.2010, č. p. 1/2010/05-142 odvolávajúce sa na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/78/2008, v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/360/2009, treba považovať za rozhodnutie vydané v tomto pokračujúcom správnom konaní.

Krajský súd v Prešove po postúpení veci a jej zapísaniu pod sp. zn. 3S/84/2012 napriek záveru vyslovenému v uznesení z 03.10.2012, č. k. 3CoPr 16/2012-100 predložil spis Najvyššiemu súdu

Slovenskej republiky na rozhodnutie podľa § 104a ods. 3 OSP s tým, že vychádzajúc z obsah žaloby najmä s poukazom na formuláciu žalobného návrhu predmet konania nepatrí do právomoci správneho súdnictva, keďže žalobou sa žalobkyňa nedomáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu tak, ako to upravuje § 244 OSP; v konaní podľa piatej časti OSP upravujúcej správne súdnictvo nie je možné konať o určovacom petite, ktorý súčasne sleduje nahradenie prejavu vôle žalovaného, pričom žalobkyňa ako osoba, ktorá disponuje žalobou, vyslovene žiada rozhodnutie podľa § 80 OSP, čo potvrdila aj tým, že podala odvolanie proti uzneseniu o postúpení veci Krajskému súdu v Prešove ako súdu vecne a miestne príslušnému. Na veci nič nemení, že skoršie rozhodnutie žalovaného (na základe žaloby podanej podľa druhej hlavy piatej časti OSP) bolo preskúmané podľa piatej časti OSP, a že zrušením rozhodnutia bola vec vrátená správne orgánu na ďalšie správne konanie, ktoré tvorí jeden celok, pretože oproti správne konaniu sa súdne konanie končí právoplatným rozsudkom a prípadná ďalšia žaloba (v konkrétnom prípade už s iným - určovacím petitom) s predchádzajúcim konaním (právoplatne skončeným) jeden celok netvorí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodovanie o vecnej príslušnosti (§ 104a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) po prejednaní veci dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Prešove s postúpením veci nie je dôvodný.

Z obsahu spisového materiálu je nesporné, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne vznikol ešte za účinnosti zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Za účinnosti tohto zákona bol štátnozamestnanecký pomer žalobkyne aj prvýkrát skončený rozhodnutím Obvodného úradu Prešov č. Odv. 1SÚ/2008 zo 06.11.2008 v spojení s rozhodnutím č. 45/2008 z 25.08.2008. Toto rozhodnutie žalovaného bolo predmetom súdneho prieskumu pred Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 2S/78/2008, ktorý rozsudkom z 26.05.2009, č. k. 2S/78/2008-38 rozhodnutia žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 31.03.2010, sp. zn. 2Sžo/360/2009 rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26.05.2009, č. k. 2S/78/2008-38 potvrdil.

Medzičasom (dňom 01.11.2009) nadobudol účinnosť zákon č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa § 131 ktorého v konaní vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru začatom pred 01.11.2009 sa postupuje podľa predpisov platných do 31.10.2009.

Ako už uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky v prípise z 20.12.2011, sp. zn. 4Ndc/36/2011 a rovnako Krajský súd v Prešove v uznesení č. k. 3CoPr 16/2012-100 z 03.10.2012, zrušenie rozhodnutia žalovaného súdom a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie znamená, že správne konanie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne nebolo právoplatne skončené a správny orgán bol povinný v ňom pokračovať, a to vzhľadom na ustanovenie § 131 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov podľa predpisov platných do 31.10.2009. Takéto konanie je potrebné nesporne chápať ako jeden celok a preto „Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona“ z 23.04.2010, č. p. 1/2010/05142 odvolávajúce sa na rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 2S/78/2008-38 z 26.05.2009 v spojení s rozsudkom sp. zn. 2Sžo/360/2009 z 31.03.2010 treba považovať za rozhodnutie vydané v tomto (pokračujúcom) správnom konaní.

Z týchto dôvodov na konanie v danej veci nemôže byť daná vecná príslušnosť okresného súdu, ale naďalej ide o vec správneho súdnictva, bez ohľadu na nesprávny žalobný petit a bez ohľadu na to, že žaloba z 15.07.2010 žaloba s predchádzajúcim konaním (právoplatne skončeným) jeden celok netvorí.

Hoci sa treba stotožniť s tvrdením Krajského súdu v Prešove, že v správnom súdnictve súd nemôže rozhodnúť o určovacej žalobe, ani o žalobe o neplatnosť (rozhodnutia, listiny či právneho úkonu), niekedy je obtiažné rozlíšiť, či vec patrí do všeobecného súdnictva alebo do správneho súdnictva, súd, ak podanie účastníka nie je celkom jasné, musí v súlade s ustanovením § 43 OSP vždy odstrániť vady tohto podania tak, aby bolo zrejmé nad akúkoľvek pochybnosť, čo je predmetom konania (sporu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojej už rozsiahlej judikatúre viackrát vyjadril k otázkam náležitostí žalobného návrhu (petitu) a okrem iného uviedol, že petit žalobného návrhu vytyčuje nielen rámec konania pred súdom, t. j. vymedzuje práva a im zodpovedajúce povinnosti, o ktorých má byť rozhodnuté, ale súčasne podmieňuje aj spôsob, ako o nich má byť rozhodnuté.

Požiadavku, aby zo žaloby bolo známe, čoho sa žalobca domáha, nemožno vykladať tak, že by navrhovateľ (žalobca) bol povinný urobiť súdu návrh na znenie výroku jeho rozsudku. Navrhovateľ si túto svoju povinnosť splní už tým, že v návrhu (žalobe) presne a jednoznačne označí povinnosť, ktorá má byť odporcovi (žalovanému) uložená rozhodnutím súdu. Pritom žalobu nemožno považovať za neurčitú, ak žalobnému návrhu alebo jeho časti nebude môcť byť vyhovené preto, že nie je v súlade s hmotným právom alebo ak jednotlivé časti petitu nemôžu popri sebe obstáť, pretože sa vylučujú a pod..

V konaní podľa druhej hlavy a tretej hlavy piatej časti OSP musí žaloba obsahovať konečný návrh výroku o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia a vrátení veci žalovanému správneho orgánu.

Pretože v konaniach týkajúcich sa štátnozamestnaneckých pomerov legislatíva značne skomplikovala uplatnenie práva štátnych zamestnancov na súdnu ochranu (do 30.10.2009 veci štátnozamestnaneckého pomeru prejednávali a rozhodovali súdy v správnom súdnictve, včítane vecí, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 131 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zatiaľ čo od 01.11.2009 podľa § 125 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov spory medzi štátnym zamestnancom a služobným úradom o nároky zo štátnozamestnaneckých vzťahov prejednávajú a rozhodujú súdy, t. j. v prvom stupni okresné súdy vo všeobecnom súdnictve), je v danej veci namieste vychádzať z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky nález sp. zn. IV. ÚS 187/2011-40 z 28.07.2011, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky okrem iného uviedol, že „súčasťou doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého postup súdu rešpektujúci práva a právom chránené záujmy účastníkov konania v prípade podania neperfektné žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, resp. žaloby nespĺňajúcej všetky zákonné náležitosti, znamená, že koncentračná zásada vyjadrená v § 250h ods. 1 OSP nadobudne účinnosť až po doplnení podania sťažovateľom podľa § 43 OSP v spojení s § 246c OSP, a to aj v prípade, ak k odstráneniu nedostatkov podanej žaloby dôjde až po lehote uvedenej v § 250b ods. 1 OSP (I. ÚS 224/09).“ Ústavný súd Slovenskej republiky v tomto náleze tiež vyslovil, že „pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, pričom pri interpretácii a aplikácii právnych predpisov vychádza zo zmyslu a účelu príslušnej právnej úpravy a dbá o to, aby prijaté riešenie bolo akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, I. ÚS 57/07, IV. ÚS 182/07). Výklad relevantných právnych noriem nemôže byť taký formalistický, aby sa ním v konečnom dôsledku nielen zmaril účel požadovanej súdnej ochrany, ale aj zabránilo v prístupe k súdnej ochrane z dôvodov, ktoré nemožno v právnom štáte v žiadnom prípade pričítať účastníkovi konania, ktorý sa tejto ochrany domáha.“

Hoci tento právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky nie celkom korešponduje s účelom správneho súdnictva pokiaľ ide o náležitosti správnej žaloby, jeho zohľadnenie v danej veci je potrebné, aby žalobkyňa, byť zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, neutrpela ujmu na svojich právach zaručených podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky musel rozhodnúť, že nesúhlas Krajského súdu v Prešove s postúpením veci nie je dôvodný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.